

Victor Martin

NEGÂNDURILE

- a f o r i s m e -

București, 2021

Coperta: *Anca Dumitrache*

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
MARTIN, VICTOR

Negândurile : aforisme / Victor Martin. - București :
Bifrost, 2021

ISBN 978-606-95183-7-3

821.135.1

© Toate drepturile sunt rezervate. Nicio parte din această lucrare nu poate fi reprodusă fără acordul scris al editurii și al autorului.

Copyright © 2021

Editura Bifrost

Str. Liviu Rebreanu nr.46-58, sector 3, București

e-mail: office@bifrost.ro

www.bifrost.ro

Ce este aforismul și ce este creatorul lui?

(Cuvânt înainte de toate)

Aforismul este o formă de a pune lucrurile în altă lumină și a spune adevărul despre ele; chiar și împotriva voinței cititorului.

În aforism, nu poți ascunde neputința; poți ascunde doar forța. Din cauza asta, această formă de exprimare mimează foarte bine neputința și îl face fericit pe cititor. Cititorul are nevoie să fie fericit când citește un text atât de concis, poate chiar și numai din cauza asta.

Cititorului poți să-i impui orice religie, dar nu poți să-i impui o carte. Prin aforism, poți economisi foarte mult timp, aforismul fiind o poveste într-o frază.

Nu poți să-i dai cititorului mai mult decât poate să priceapă. Poți să nu pricepi, la fel de bine, ce vrea să-ți spună aforismul, dar avantajul acestuia este că poți să nu-l pricepi într-o clipă; nu mai pierzi timpul cu el. Sau poți să-l pricepi după cum ți-e felul, felul acesta fiind format de mii de pagini lecturate.

Cum o dai, cum o învârți, pentru a ajunge la culmea înțelegerii aforismului, tot trebuie să treci prin deșertul mainstream-ului. Când scrii mai mult decât ai putea citi, lasă-l și pe cititor să citească atât de mult! Trebuie să citești mii de pagini pentru a putea înțelege o frază numită aforism.

Scriitorul de talent este încurajat să scrie foarte puțin. Atunci scrie scurt și concis. Atunci scrie aforisme. E ca și cum ai respira aerul rarefiat al înălțimilor.

Aforismul poate fi un vârf de munte, dar nu înainte de a fi traversat o câmpie.

Rețeta originalității unui aforism este să te gândești la anumite lucruri atunci când consideri că toți ceilalți nu se gândesc la ele.

Aforismul este ceea ce mulți ar fi putut scrie și n-au scris. Scriitorul nu stă să vadă ce fac personajele sale.

Se spune că nu s-au prea scris cărți de aforisme sau cărți despre creatorii de aforisme. Nu e adevărat; nu s-au prea citit.

Fiecare zi e un aforism; zilele sunt la fel, dar nu identice.

Un scriitor de aforisme care nu s-a născut ironic, nu există. Există doar ironici care nu se manifestă.

Când spun că au umor, creatorii de aforisme nu glumesc. Umorul nu e un lucru de care poți râde.

Acești creatori reușesc să vadă ceea ce nu-ți poți imagina. Ei reușesc să ne facă să conștientizăm faptul că exagerarea importanței unui lucru este făcută cu scopul de a scoate în evidență opusul acestui lucru. Ei sunt mesageri ai Domnului care sfârșesc prin a vorbi în numele lor.

Dacă sunt înțeleși, de ce sunt înțeleși; dacă nu sunt înțeleși, de ce nu sunt înțeleși? Asta e întrebare?!

Imaginația lor constă în a nu renunța niciodată la ceea ce alții nu s-au gândit.

Aforismul nu este doar o sărbătoare a spiritului. Este și sfârșitul oricărei zile de muncă. Este fiecare cărămidă pusă la construcția soclului propriu. Cu cât cărămizile literaturii sunt mai mici, stabilitatea ei este mai mare.

Din ce în ce mai mici, textele te scapă de a fi comparat chiar și cu prietenii.

Infinitul literaturii e mai ușor de împărțit în aforisme.

Mulți susțin că vremea aforismului a apus. Nu e adevărat; trăim într-o lume a tuturor misterelor lingvistice. Originalitatea se poate obține prin a scoate din textele altora propriile tale idei. Pentru asta, oximoronul trebuie să bată neuronul.

Când văd ce se întâmplă în jurul lor, scriitorilor de aforisme le vine să scrie. Când nu văd, le vine să citească.

Secretul nu este să scrii mai mult decât ai citit, ci să scrii mai mult decât pot alții să citească.

În aforism, nu e nici un secret. Și când se uită în oglindă, creatorul de aforisme oglindește ceva. El așteaptă de la cititor o înțelegere superioară, în condițiile în care nu mai e nimic de înțeles.

Nu încearcă să-i convingă și pe cititori de adevărul spuselor lor. Încearcă să-i facă să și-l imagineze singuri.

Pe creatorii de aforisme nu trebuie să-i înțelegi pentru că îi cunoști. Trebuie să-i cunoști pentru că îi înțelegi.

Aforismul te pune pe gânduri și dacă nu-ți vine. Este un organism viu, în care poți să spui ceea ce gândești, cu condiția să nu gândești ceea ce spui.

Până la urmă, cu toții trăim din scris; cum ne e scris, așa trăim.

Victor MARTIN

Singurătatea nu e o artă. E talentul de a face din aceasta o artă.

*

Nu râdeți! Suntem mulți.

*

Când vă văd, îmi vine să scriu.
Când nu vă văd, îmi vine să citesc.

*

Niciodată să nu te bucuri prea mult, niciodată prea puțin!

*

Când valoarea lucrurilor devine îndoielnică,
acestea devin altceva.

*

Orice lucru bun nu trebuie lăsat pe seama prostului. E mai
înțelept să aștepți până apare unul care să nu-l facă prost.

*

Nu trebuie să permitem proștilor să facă lucruri bune.
Le fac prost.

Secretul inteligenței este să fii totdeauna mai prost
decât ultimul prost.

*

E adevărat că acela care nu muncește nu greșește,
dar nici nu se indică să stai peste program.

*

Am reușit să trec economia prin criză fără să se cunoască.

*

Omul civilizată te fură fără să-și dea seama.

*

Belgienii cred că a fi belgian e o calitate;
din păcate, și românii cred lucrul ăsta.

*

Cea mai simplă metodă de a fi hotărât este să nu vrei nimic.

*

Înainte de a repara, trebuie să înveți să nu strici.

*

Comunismul nu-ți permite să fii prost,
ci la fel de deștept ca toți ceilalți.

*

Între un politician urât și unul frumos, îl alegi pe cel inteligent.

*

Pe oameni nu trebuie să-i convingi de adevărul spuselor tale.
Trebuie să-i faci să și-l imagineze singuri.

*

Cititul este singurul drog care nu produce dependență.

*

Iubirea nu are reguli.

*

Omul dă valoare cuvântului.

*

Omul este adaptat la mediul în care s-a născut.
E greu să-l adaptezi la un mediu mult mai prost.

*

Cei care aduc soarele în casa omului
vor putea să stea și ei la umbră.

*

Cine vrea nu poate. Cine poate nu vrea.

*

Meseria e un viciu ascuns.

*

Vom reconstrui încrederea din nimic.

*

Dacă vrei să-ți amintești lucrurile bune care ți s-au întâmplat
în viață, începi să-ți pierzi memoria.

*

Criza e morală. Azi, avem posibilitatea de a cumpăra
orice carte, dar am pierdut posibilitatea de a înțelege.

*

Singurul medicament pentru psihopatie este indiferența.

*

Când despre un poet nu se poate spune nimic rău, nu există.

*

Stai și te întrebi: gândești când zâmbești sau
zâmbești când gândești.

*

Când omul a început să gândească, l-a apucat plânsul.

*

E greu de crezut că un sistem prost organizat te poate învinge.

*

Adevărul e cea mai bună minciună.

*

Pentru a fi adevărat, trebuie să-ți asumi virtualitatea.

*

În spatele fiecărui bărbat puternic se află un rucsac.

*

Păgubitul este un provocator; își vântură buzunarele

pe lângă hoț.

*

Istoricii noștri au testat neatârarea și
în condiții de imponderabilitate.

*

Pe scriitor nu trebuie să-l înțelegi pentru că îl cunoști.
Trebuie să-l cunoști pentru că îl înțelegi.

*

Când nimic nu mai e evident, poți evidenția orice.

*

Milităm pentru separarea puterilor în stat;
nimeni să nu mai aibă vreo putere.

*

Cu cât e mai lungă, masa e mai goală.

*

Nu-mi pot permite să las cititorul să mă înțeleagă. Fură.

*

Din cauza înghesuielii la poezie, s-au înmulțit prozatorii.

*

Alte legi ale justiției înseamnă o altă justiție.

*

Omul e profitor din naștere;
nici cătușele nu și le cumpără singur.

*

Dacă intri în baie nespălat, mori de miros.

*

Dictatorul nu se teme de dușman când dușmanul a pierdut,
ci atunci când el a câștigat.

*

Am scris mai multe cărți decât am citit; nu am citit nici o carte.

*

Nu citi în timp ce bei; bea în timp ce citești!

*

Cel mai lung drum este drumul pustiu.

*

Fii fericit! Nu se vede că ești trist.

*

Fericirea este iarna suferinței noastre.

*

Dacă vei citi cartea asta, nu știu dacă vei înțelege ceva,
dar mă vei înțelege pe mine.

*

Ți-am citit cartea și nu am găsit nimic de furat.

*

Defăimarea este un adevăr greu de crezut.

*

Deoarece numai Dumnezeu deține adevărul, totul e o minciună.

*

Minciuna e trecerea de la o credință la alta.

Dacă nu știi ce să crezi, ce rost mai are credința?

*

Iertarea aduce fericire doar dacă ai pe cine să ierți.

*

Dictatura este recunoașterea superiorității hoțului
în fața păgubitului.

*

Femeile de astăzi nu-și mai doresc să fie „prima doamnă”,
ci ultima.

*

În condițiile în care nu găsești măsura potrivită,
schimbarea e imposibilă.

*

Când ai timp, orice e posibil. Chiar și pierderea de timp.

*

Prostul spune totdeauna adevărul. Hoțul face pe prostul.

*

Într-un final, descoperi cine ești:
Napoleon, Lenin, Longfellow, Ceaușescu...

*

Aș sta eu să cuget, dar nu știu unde să mă așez.

*

Și azi, și mâine, fasolea se umflă tot de trei ori.

*

Depinde foarte mult cine împarte dreptatea. Eu o împart.

*

Am înlocuit încălzirea globală cu noțiunea de globalism.

*

De frică să nu mă mai lovesc de penali,
nici eu nu mai merg cu autobuzul.

*

Paradoxul e un măr la care te uiți. Nu trebuie digerat.

*

Numai dacă înțelegeți că apărarea e un atac realizat cu mult
mai mulți bani, puteți înțelege rostul armatei.

*

Nu puteți stârpi hoția decât prin potolirea setei de putere.

*

De la Dumnezeu puțin; de la noi totul.

*

Dacă nu ai bani, nu te bagă nimeni în seamă; nici măcar hoții.

*

Devii credibil doar dacă demonstrezi
că nu ai un interes personal.

*

Să pretinzi cuiva să recunoască ceea ce vrei tu
e semn de psihopatie.

*

Exercitată prost, puterea se întoarce împotriva ta.

*

